

VALMIERAS ĶĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS ROPNICAS IZDEVUMS

Avīze iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1991. gada 9. maijā

Nr. 15 (885)
Cena 1 ksp.

Arodbiedrības dzīve

KONGRESS APSTIPRINĀJA

Rīgā notika Latvijas Ķīmiskās rūpniecības nozaru darbinieku arodbiedrības 1. kongress. Tas pulcināja 120 delegātus no visiem mūsu republikas ķīmijas uzņēmumiem. Mūsu rūpniecība pārstāvēja 10 delegātus, 36. arodvīdusskolu — divi. Kongress tika apstiprināti jaunie arodbiedrības statūti un pieņemta darbības programma. Tās galvenās funkcijas: aizstāvēt savu biedru sociālās ekonomiskās, darba un profesionālās intereses valsts un saimnieciskajās orgānos. Arodbiedrība arī turpmāk darbosies darba un darba attiecību jomā, veselības un darba aizsardzības jomā, tiesību aizsardzības, jā, arī sociālo tiesību jomā. Ir nelieļas izmaiņas biedru naudas maksājumos: strādājošiem — 1 procents no mēneša izpeļņas pamatdarbā un darbā pēc līguma;

tiem, kuri uz laiku pārtrauc darbu, pensionāriem un mācību iestāžu audzēkņiem — 10 kap. mēnesī (līdz šim — 5 kapeikas). Kongressā tika izveidots sociālo interešu aizsardzības fonds. Tā līdzekļi tiks izlietoti materiālās palīdzības sniegšanai arodbiedrības biedriem šādos gadījumos:

- streiks (izņemot politiskos),
- bezdarbs (pēc tam, kad valsts beidz maksāt pabalstu),
- stihiska nelaime (ugunsgrēks, plūdi un taml.),
- nelaimes gadījumi ražošanā un arodsaslimstība.

Si fonda līdzekļi tiks veidoti no arodbiedrības biedru maksām, kā arī no uzņēmumu un organizāciju pārskaitījumiem. Tiesības rīkoties ar fonda līdzekļiem ir arodkomiteju priekšsēdētāju padomei.

Notika arī strukturālas izmaiņas. Turpmāk ķīmiju arodbiedrību vadīs padome, kas veidota no visu nozares uzņēmumu arodbiedrības komiteju priekšsēdētājiem. Padomes priekšgalā — līdzšinējā republikāniskās komitejas priekšsēdētāja BAIBA ZAICENOKA un viņas vietnieks — bijušais republikāniskās komitejas galvenais tehniskais inspektors A. BIKOVŠ. Kongressā gaitā notika nosaukuma maiņa. Ja līdz šim mūsu augstākstāvošā organizācija saucās «Ķīmijas un naftas ķīmijas rūpniecības darbinieku arodbiedrības republikāniskā komiteja», tad turpmāk tās nosaukums ir «Latvijas ķīmijas rūpniecības nozaru darbinieku savienība».

ANITA PRIMANE,
arodbiedrības rūpniecības komitejas priekšsēdētāja vietniece

Černobīļiešiem — pastāvīgu gādību un rūpes!

Aprīļa beigās Rīgā notika Latvijas Republikas savienības «Černobīļa» organizētais mitiņš, veltīts Černobīļas atomelektrostācijas avārijas 5. gadadienai, pieminās pasākums, atceroties tos 55 republikas iedzīvotājus, kuri šajos piecos gados no mums uz mūžu aizgājuši.

Ēribru sirsniņi, visu černobīļiešu vārdā, pateikties par atbalstu VSSR darbiniekiem, kuri mums izradīja lielu pretimnākšanu, bet atbildības palīdzot sēru lentas izgatavošanā. Vispirms pateicamies rūpniecības direktoram Ināram Polakam, 7. ceha priekšniekam Andrejam Rencim, 4. ceha darbiniekiem, bet vislielāko pateicību izsakām rūpniecības māksliniecei noformētājai Gitai Grulei, kura, neraugoties uz lielo noslogotību, atlicināja laiku sēru lentas noformēšanai.

Mitiņš noritēja ļoti mierīgā atmosfērā. Dienzēl jāatzīmē, ka mi-

tiņā neierādās Latvijas Republikas vadības personas, kas bija uzacienātas, lai uzklausi mūsu saspejušās problēmas, kaut arī Doma laukuma no Augstākās Padomes ēkas šķīr tikai dažī simti metru... Protams, varas vīriem ir daudz aktuālu risināmo problēmu, taču uzklausi černobīļiešu prasības vismaz kādam no parlamenta locekļiem tomēr vajadzētu atlicināt laiku. Toties mēs esam ļoti gandarīti par to, ka mūsu mitiņa piedalījās viesi no Amerikas Savienotajām Valstīm — garīga grupa mācītāja vadībā. Viņi bija speciāli atbraukuši, lai piedalītos Černobīļas AES avārijas 5. gadadienai veltītajos pasākumos. Lielu iespaidu uz mitiņa dalībniekiem atstāja sirds un Dieva vārdi, garīgās dziesmas. Bija ciemiņi arī no Ukrainas un Baltkrievijas, Latvijas reliģisko aprindu pārstāvji.

Daudzi mitiņa dalībnieki, kuri uzturējās no tribīnes, runāja par neverību no valdības puses pret černobīļiešu prasībām par atvieglojumu piešķiršanu sociālajā sfērā. Latvijas Republikas savienības «Černobīļa» priekšsēdētājs S. VIIKOVŠ nolasijs protokolu, kurā teikts, ka, ja valdība mēneša laikā nepieņems lēmumu par atvieglojumiem sadzīves un sociālajā sfērā, tad 26. maijā tiks uzskatīts bada streiks Doma laukumā. Tāpēc aicināsim visas rajona nodaļas biedrus būt vienotiem un gataviem uz akciju 26. maijā, lai aizstāvētu to, ko esam pelnījuši, zaudējot savu veselību.

V. IVANOVŠ,
savienības «Černobīļa» rajona nodaļas priekšsēdētājs

26. aprīlī Rīgā, Doma laukumā.

MĀRĀ DAMBJA foto

12. maijā — Mātes diena

MĀTE IR ZEME
UN NEREDZAMI
IK DIENAS ARMEŅUS
AUGSUP CEL.

MĀTE IR SAULE
UN MILEDAMA

BERNUS IK RĪTUS
UZ GAISMU CEL.

MĀTE IR AKA
UN VISU MŌZU
BERNI SLĀPDAMI
SMEĻ, UN SMEĻ.

TĀ STRĀDĀ DĀNIJĀ

Pirms neilga laika trīs nedēļas Dānijā pavadīja mūsu rūpniecības galvenais grāmatvedis ANDREJS MIGLENIKS. Rīgas mēdžeru skolas komplektētas trīsdesmit cilvēku grupas sastāvā. Viņš piedalījās seminārā Dānijas eksporta akadēmijā. Šī semināra uzdevums — paaugstināt rūpniecības uzņēmumu, banku, tirzniecības organizāciju komerciālo un finansu darbinieku profesionālo sagatavotību. Šī bija otra grupa, ko Rīgas mēdžeru skola bija komplektējusi no Latvijas un PSRS republiku komercu un finansu darbiniekiem, lai apmācītu viņus Dānijā.

Mūsu korespondents sarunājis ar Andreju Migleniku pēc viņa atgriešanās no semināra. Publicējam sarunas izklastu.

Nodarbības notika Dānijas galvaspilsētā Kopenhāgenā, kā arī Dānijas eksporta akadēmijas mācību centra Legsteras pilsētā. Pirmajā dienā pēc ierašanās Dānijā grupas dalībniekus pieņēma PSRS vēstniecībā. Tikšanās piedalījās gan vēstnieks, gan arī citi vēstniecības darbinieki. Saņemām plašu informāciju par Dāniju, tās attīstības īpatnībām, daļu tautu, tās tradīcijām, kā arī par biznesa problēmām. Apmeklējam arī Orhusas pilsētu, kur mūs pieņēma pilsētas mērs un ostas ģenerāldirektors.

Ēribru uzsvērt, ka visur valdīja mums ļoti labvēlīga gaisotne, sevišķi pret Baltijas valstīm, jo Dānija ir viena no tām Ziemeļeiropas valstīm, kas pastāvīgi atbalsta mūsu neatkarības centienus. Vairāki biznesmeņi izteica konkrētus piedāvājumus par finansālās palīdzības sniegšanu Latvijai, ja tiks radīti normāli ekonomiski apstākļi. Šāda palīdzība varētu izpausies pat vairākos miljonos kronās.

Ko īsumā var pastāstīt par Dāniju? Teritorija ir mazāka nekā Latvija, bet iedzīvotāju skaits — ap 5 miljoniem. Uzņēmumi nav lieli, pamatā — līdz 500 strādājošiem. Dāgi ir uzņēmīgi un enerģiski cilvēki, savā būtībā optimisti, labestīgi. Valstī ir 270 tukstoši bezdarbnieku. Līdz trijiem gadiem valsts viņiem maksā pabalstus līdz 70 procentiem no darba algas (gadījumā, ja piedāvā darbu pēc specialitātes un seko atteikums, tad pabalstu izmaksu pārtrauc). Valstī notiek privatizācija, samazinās valsts sektors. Daudz ārzemju firmu. Eksportē ap 75 procentus produkcijas, mazāk importē. No PSRS ievē ogle, koksnī, žigulus. Dānijai savu izejvielu, izņemot naftas akmeņstrādes Ziemeļjūrā, nav.

Dāņi ražo labas, augsttražīgas iekārtas. Ceļi ir labi — asfaltēti. Ielas gludas. Pārprodukcija ar gaļas un piena un citiem pārtikas produktiem. Piemēram, vienā fermā 4 cilvēki gada nobara līdz 10 tūkstošu cūku. Fermās valda liela tīrība, kiti ņiet baltošos ķiņģos. Pienu: gaļas konservus ražo bez cilvēka klātbūtnes. Tā var uzglabāt līdz 5 gadiem bez saldēšanas iekārtas.

Veikali pārpildīti ar visdažādākām precēm, t. sk. arī importa. Daudz autotransporta un divriteņu. Mācības skolās un ārstēšana ir bez maksas. Rumājot par lauksaimniecību, jāpiebilst, ka zeme salīdzinoši ir sliktāka nekā Latvijā. Laukos redz daudz vēja ģeneratoru.

Par semināru: tā tematika bija plaša un vispusīga. Liela vērība tika veltīta komerciālās darbības problēmām, uzskaites jautājumiem, banku un biržu darbībai, citām specifiskām problēmām. Pastāstīju par dažām atziņām.

Banku sistēma: bankās darījumu veidi tādi paši kā Latvijā — inkasso, akreditīvi, ierēķinēja samaksa, kas ir visdrošākais norēķinā veids un parastie maksājumu uzdevumi. Dānijā bankas, pretēji mūsu banku sistēmai, palīdz strādāt un attīstīt uzņēmumu ekonomisko virzību. Ļoti augsts mehanizācijas līmenis ir finansu ekonomiskajā darbībā. Piemēram, jau pieminētā- jai Orhusas ostā ir 5000 strādnieku, bet tikai 25 pārvaldes darbinieki. Un, protams, to pašu var teikt arī par banku sistēmu. Tur viss ir automatizēts, augstā līmenī, visur darbojas kompjūteru sistēmas. Piemēram, no Kopenhāgenas izdarīt pārskaitījumu uz Berlīni vai citu pilsētu, tas prasa nepilnas minūtes laiku. Bet no Valmieras uz Maskavu pārskaitījums reizināt 2 līdz 3 mēnešus... Mums ļoti nopietni jādomā par to, lai izbeigtu dzīvības un pēc «akmens laikmeta» meto- dem, bet gan censties iet līdzīgu ceļu šādu sistēmu ieviešanai, kāda ir visa civilizētājā pasaulē.

Dānijā norēķināties var gan skaidrā naudā, gan ar pārskaitījumiem, jo nekādu ierobežojumu, kā pie mums, tur nav.

Uzņēmumos katram darbiniekam ir kompjūters. Skaitļošanas tehnikas atmiņā glabājas visa nepieciešamā informācija. Daudzajās Dānijas bankās ir iekārtoti speciāli seifi-glabātuves, kur cilvēki var uzglabāt pa atvaļinājumu laiku gan savu naudu, gan vērtlietas. Jebkuru valūtu bankās var mainīt bez jebkādiem ierobežojumiem.

(Nobeigums sekos.)

Draudzības maiņa Valmierā

Mūsu rūpnīcas delegācijas sastāvā apmeklēja Valmieras stikla šķiedras rūpnīcu, iepazīnos ar kolēģu operatoru darbu apstākļiem. Strādāju draudzības maiņā, centos parādīt savu meistarību.

Kas man visvairāk patika Valmieras operatoru darbā? Agregāti viņiem ir zemi, kolēģi strādā bez paliktņiem. Bet pie mums strādāt ir grūtāk — krāsnis ir augstas. Bez tam valmieriešiem ir pastāvīgas zonas. Piemēram, pārniece ap-

kalpo trīs elektrokrāsnīs. Bet es — kā pagādās, no 4 līdz 6 krāsnīm. Mums pārsvarā strādā sievietes, viņiem — vīriēši.

Operatoru darbu atvieglo arī tas, ka konveijers kustas ceļa vidū, bet pie mums tas pārvietojas pa malām. Bet tas ir neērti.

Man patika arī tas, ka elektrokrāšņu mazgāšana notiek ar suku un ar ūdeni no šļūtenes. Bet mēs līdz pat šim laikam izmantojam spaiņus. Valmieriešiem — cehā ir salvetes, divieļi, nekur neredz vaļi.

Domāju, ka krāšņu ražība viņiem ir lielāka arī tāpēc, ka diega ražošanai tiek izmantotas pašu ražotās lodītes un elektrokrāsnis netiek aizsērētas.

Ilgī atmiņā paliks draudzīga uzņemšana Valmierā, saimnieku vēlmības. Gribētos, lai mūsu kolektīvu draudzība kļūtu vēl stiprāka un attīstītos arī turpmāk.

I. OVCINNIKOVA,
I. ceļa operatore
(No laikraksta «Berdjanskij himik»)

Apmainījās apsveikumiem

Maija mēnesis jau pats par sevi ir svētki — pavasara svētki. Maijā ir arī valsts svētki un atceres dienas, daļa no kurām kalendārā atzīmētas sarkanā krāsā. Mūsu uzņēmuma darba kolektīvs saņēmis apsveikumus sakārā ar 1. maiju un

9. maiju un sirsnīgiem labas veselības, panākumu, labestības, miera vēlējumiem no radniecisko uzņēmumu kolektīviem — Berdjanskas stikla šķiedras rūpnīcas un Tveras stiklplastu un stikla šķiedras rūpnīcas, kā arī no Stupinas.

Savukārt rūpnīcas direktors

INARS POĻAKS un arod biedrības rūpnīcas komitejas priekšsēdētāja **GUNTA ALTENBERGA** nosūtījuši apsveikumus darba kolektīviem Sudogdas, Mahačkalas, Severodonecas, Stupinas, Gušjhrustafinjas, Berdjanskas, Novgorodas un Tveras rūpnīcās.

Veiksmīgie starti

Trīs dienas rūpnīcas sporta bāzē «Baili» saimniecība republikas jaunie automodelisti. Korodromā startēja 59 automodeļi septiņās klasēs. Neoficiālajā komandu vērtējumā pirmo vietu ar 1900 punktiem izcīnīja Lietuvas jaunieši. Otrajā vietā Rīgas Vidzemes priekšpilsētas jaunie tehniķi, bet no viņiem par 25 punktiem atpalika mūsu automode-

listi, ierindojoties trešajā vietā. Ceturtiņi bija Rīgas Kurzemes rajona pionieru nama komanda. Laika noskaņi bija lieliski, sportisti labā noskaņojumā. Tas palīdzēja sasniegt labus rezultātus pat mūsu iesācējiem, toties dažus jau rūdītus speciālistus pievīla tehnika.

Mūsu komandas dalībnieku rezultāti republikas ieskaite:

E-2 klasē 1. vietā **Raitis Sarkovs**,

skis, 5. vietā **Edgars Rosovs**, 8. vietā **Eduards Puriņš**;
K-2 klasē 1. vietā **Ints Tomsons**, 3. vietā **Inguss Čākurs**.
AM-1 klasē 1. vietā **Inguss Čākurs**, 2. vietā **Raitis Sarkovskis**, 3. vietā **Arnis Silīņš**;
AM-2 klasē 1. vietā **Gints Priedkalns**, 3. vietā **Ivars Čikovskis**, 4. vietā **Jānis Rozenblats**, 5. vietā **Juris Adminis**, 6. vietā **Ints Tomsons**.
Sezona uzsākta veiksmīgi, arī tiem, kuriem šoreiz nepaveicās. Vēl jau visa vasara priekšā. Veiksmīgus nākamus startus!

IMANTS JERKINS

Kamčatka—90

(Nobeigums.)

Neko nevar skaidri zināt, atliek vienīgi minēt... Tā jau ir. Vai tad kāds spējam iedomāties, ka pēdējās aktīvās gājiena dienas atnesis mums vēl tik daudz uztraukumu!

Agri gaismiņā (laimīgi beiguši lašu un ikrus orģijas) devāmies uz Veļučka sēra avotiem. Šķiet, ka tas viss notika sapnī. Pirms Veļučka sēravotiem bija gaidāmi vēl vieni burbuļojoši avotiņi ar oarenu upi. Ceļš nebija garš, toties «ērksšains». Muldēdami, dziedādami šķersojām upi pēc upes un briķšus, līdz radās pirmais «ērksšais» — nelabais paspēra Sarmai kāju priekšā. Kad viņa zvēlās, tad vēl nezinājām, ka kritiens būs tik pamatīgs, un grupiņā viens itaids nāks klāt. Lieta tuvu gībomim. Pēc stingra pārsejā, uzmundriņoši vārdiem Sarmas sāka centīgi (no liekā svara atbrīvota) steberēt mums līdzi. Tā kā viņai acs arī nebija isti kārtībā, tad jāsap, gods kam gods, par tādu steberēšanu, ka zvinājā, kur normāli izaugušam cilvēkam jāizdara visāda veida akrobātiski vingrinājumi, netika lauzts kakls.

Beidzot tikām pie siltajiem avotiem, naitā bezrūpībā sākām celt telts. Mums palaimējās: tikām uz cēlasi uz dabiski siltas pļavas kā uz mūriņa. Vienreiz nakli nebūs vēst! Kamer dežuranti galavojā pusdienas, atsvaidzinājām sevi siltajos ūdeņos. Lai gan vadot jau bridināja un pašu acis arī redzēja, ka visur šņāc, burbuļo un vārās, tas netraucēja Veltai, taisot brīvos

pārļēcienus, trāpīt tieši ar kāju viena burbuļojošā viduci. Sekas bēdīgas — 11 pakāpes apdegums. Jo ki mazi, Veltai piekomandējām pat sanitārus...

Mēness gaismā uztraukumi norimši, Jančuka ceptais lašu šašlīks apēsts, varējām veidzēties pādomas, lūkojoties ugunskurā un klausoties gītāras skaņās.

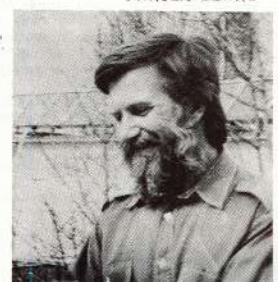
Otrā ritā diena sākās ar lielās upes foršēšanu. Vakardienas invalīdi tiek pārnesti pāri ūdeņiem. Laimonis kaut kur noskata isto kalna kori, un dodamies augšup. Tas bija «brīnišķīgs» stundās, ko pavadījām alkšņu zvinā, pārņēmusies un saulē pārkarsusi. Alkšņi savijusies kā apinu stīgas, mēs līenam, rāpjamies, kāpjam, kritām, stumjam viens otru, karājāmies kāda zara galā un tā joprojām. Šķiet — visa pasaule ir tikai zvināji. Kāda sveļlaimē, kad korītes virsoņē spirtie vēji apglaudīja mūs, kad tikām pie šokolādes. Tad vairāku stundu stāvs kāpiens lejup, līdz jauka iesana gar upes krastu, tās šķērsošana. Pavisam netālu no gala mērķa apjukusi atpūšamies, liekas, ka kaut kas nav isti kārtībā. Laimonis aizgāja izlūkos. Atnāca, pateica — maz tēlu vietu. Visiem nogurums kā ar roku noņemts, prieks iekarot labāko mājvietu.

Pēdējais vakars pie ugunskura. Zābakus vēl daļa baidās sadedzināt. Kas to lai zin, kādu pārsteigumu mums vēl sagādās rīts? Pārsteigumi nebija nekādi, vie-

nīgi žēl šķirties no nedzīstošajiem baseiniem. Visa diena jāvelti iesānai pa kalnu serpentīna ceļu uz Paratupkas un Termināļņu pusē. Līdz vakaram jātiek galā, lai ceļš vairāku desmitu kilometru garumā. Brīvajā solī bijām izblīdusi garā virtēnē, līdz tika nokerts hāds auto, kas par briednu naudas summiņu dažu stundu laikā mās atzīvināja vajadzīgajā vietā.

Pēc pulekļu brauciena iegrīmām cīst kā viens (pat Velta ar savu jelo kāju, par ko Maija — dakters galvu vien grozīja) karstajā baseinā Termināļņā un kaujotām... Centāmies iemāzīnāt Kamčatkas mēnesi sev atmiņā, lai atcerētos pēc gadiem, kādas tik orģijas te nepārdzīvojām!

PĀRSLA BEBRE

⊙ Aktīvs daudzū tūrisma ceļojumu un pārgājēju dalībnieks ir 2. ceļa meistara palīgs **DMITRIJS SOLOVJOVS**. Viņš veiksmīgi startēja arī rūpnīcas pavasara šķrejiņā, savā grupā izcīnot 3. vietu.
ALEKSEJA KOZIŅECA foto

PAVASARA ŠKRĒJIENS FINIŠĒJIS

Informāciju par rūpnīcas 1991. gada pavasara šķrejienu gribētos sakt ar kritisku piezīmi: vai tiešam uzņēmumā ar vairāk nekā 3000 strādātājiem (plus vēl kooperatīviem, 36. arovdzīvusskolu, «Lenhimpromenergo») ir tikai dažādi desmiti dāmu un kungu, kuri prot skriet? Šoreiz, atklāti sakot, daudzi bija pārsteigti par strādātāju neatsaucību, zemo aktivitāti. Acimredzot, fizikālās kolektīva padomei nākamajās reizēs ir jādabojas daudz aktīvāk un mērķtiecīgāk, organizējot un propagandējot šādus masu pasākumus. Ļoti žēl, ka šķrejiņa starta vietā redzējām maz uzņēmuma vadošo darbinieku, ceļu priekšnieku, arod biedrības aktivistu...

Un tagad par rezultātiem:
Komandu vērtējumā (1991. gada spartakiādes ieskaite):

1. vietā — 2. ceļa 5. maiņa — 14 p.; 2. vietā — 4. ceļa 1. maiņa — 19 p.; 3. vietā — 2. ceļa 2. maiņa.

⊙ Uzvarētāja I grupā Gita Brālēna.

⊙ Otro vietu otrajā grupā izcīnīja Juris Gagarins.

⊙ Viens no pavasara šķrejienu organizatoriem Mihails Klapeņkovs (no labās), kurš pats ieguva pirmo vietu senioru grupā, pasniedza balvu trešās vietas ieguvējam II grupā Ivaram Eškinam.

— 23,5 p.; 4. vietā — 17. ceļš — 28 p.

Individuāli:
Dāmām: I gr. — līdz 25 gadiem: 1000 m.

G. Brālēna (4. c. 1. m.) — 5:06 min.; N. Moisejeva (2. c. 5. m.) — 5:29 min.; I. Kupriša (4. c. 1. m.) — 5:30 min.

III gr. — 35 g. un vecākas. 500 m.
L. Silaus (4. c. 3. m.) — 1:05 min.; S. Čape (2. c. 5. m.) — 1:39 min.; S. Bōne (2. c. 5. m.) — 1:40 min.

Kungiem: I gr. — līdz 25 gadiem, 3000 m.
G. Krumholcs (2. c. 2. m.) — 11:25 min.; I. Brenčis (17. c.) — 11:29 min.; A. Apinis (2. c. 5. m.) — 11:30 min.

II gr. — no 26 līdz 39 g. 3000 m.
V. Bespalovs (4. c. 2. m.) — 10:30 min.; J. Gagarins (2. c. 2. m.) — 10:41 min.; I. Eškins (2. c. 5. m.) — 11:01 min.

III gr. — 40 g. un vecāki, 1500 m.
M. Klapeņkovs (2. c. dienas m.) — 5:10 min.; V. Umņovs (18. c.) — 5:41 min.; D. Solovjovs (2. c. 2. m.) — 6:16 min.

Par izdevumu atbild **L. DREIMANE**

Līdzjūtības

Izsakām līdzjūtību Andrim Etmanim, brāli smilšu kalnīņā pavadot.

Studijas «Kristīns» dalībnieki

Izsakām dziļu līdzjūtību Ninai Zuntei sakārā ar tēva nāvi.

Šķeterēlavas 2. maiņas kolektīvs

Skumstam kopā ar Ēriku, māti kapu kalnīņā pavadot.
Taras saimniecības kolektīvs

SLUDINĀJUMI

Atrasts zelta gredzens. Zvanīt — tel. 383, 206.

Maina vienistabas dzīvokli Rīgā pret vienistabas dzīvokli Valmierā. Tālruni Rīgā — 563263, 461108.